

Некада давно био један дечак који се звао Петрос. Био је веома бистар ђак. Био је најбољи у одељењу и родитељи су били поносни на њега. Но Петрос је желео да има брата, сестру или љубимца са којим би се играо.

Једног дана је упитао маму:
„Могу ли напоље? Учио сам цело јутро и
желим да се играм са својим другарима.”
Мама одговори:
„У реду! Иди, али немој дуго да останеш!”

На путу ка игралишту Петрос је видео нешто
необично. То је био мали пас са белим и
браон шарама. Пас се заглавио у рупи и био
је уплашен. „Не брини, нећу те повредити.
Помоћи ћу ти”, рече Петрос.

Петрос је помогао псу да изађе из
рупе. Пас је лајао од среће, скакао око
дечака и лизао га. „Ти ћеш бити мој
пас”, рече Петрос сав срећан док су
ишли ка игралишту.

Пас је потрчао напред. Када су Петросови другари видели пса како трчи према њима, рекоше: „Овај пас је можда опасан. Може да нас уједе.” Узели су камење и њиме гађали малог пса. Петрос је трчао и викао другарима да престану.

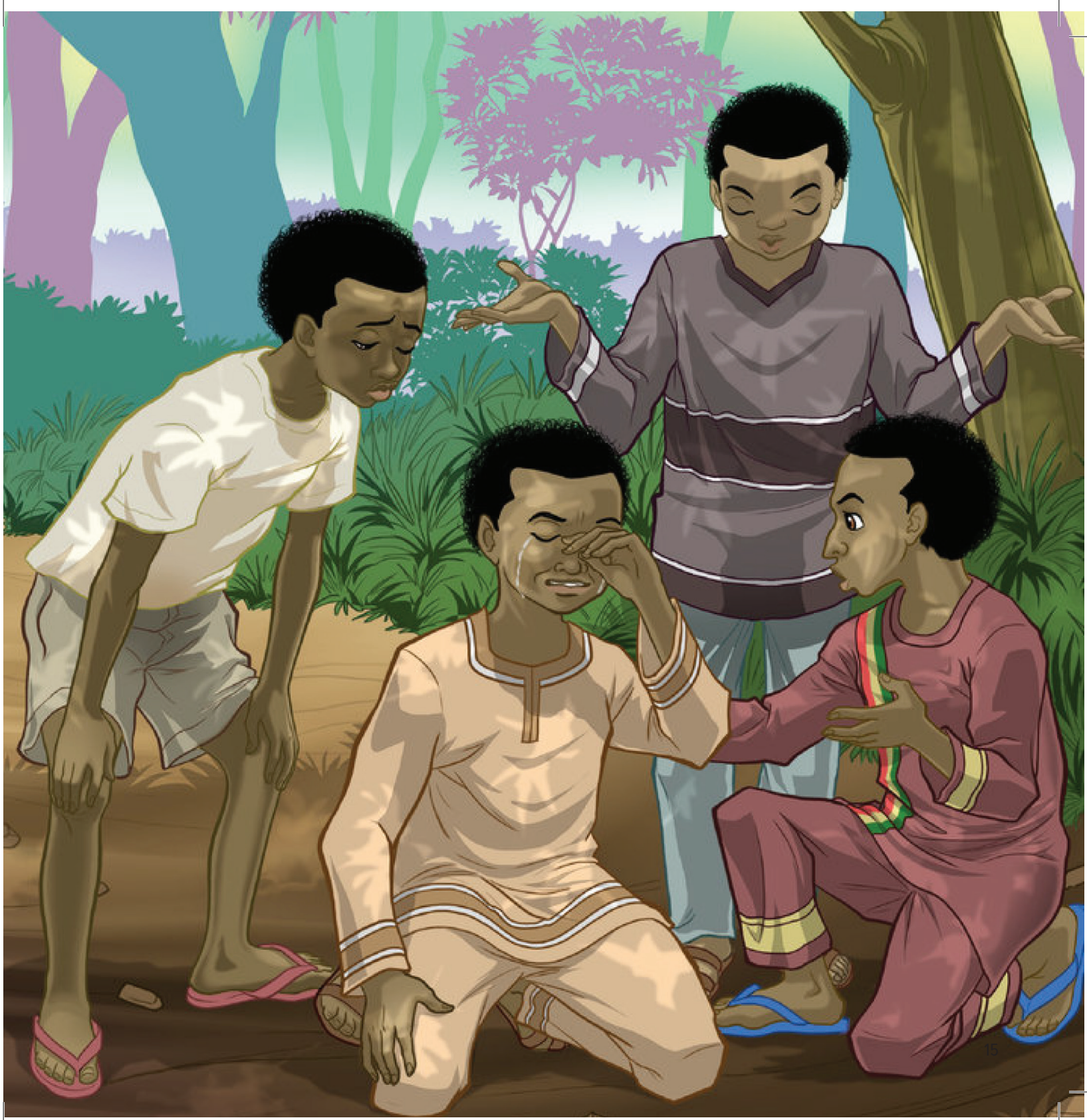

Другари нису чули Петроса. Мали пас је
трчао што је брже могао да се спаси од њих.
А онда се сакрио од дечака који су га јурили.
Нису га нашли.

Петросови другари су се вратили на игралиште. Тамо су нашли Петроса уплаканог. „Шта није у реду?” упита га један од њих. „Отерали сте мог пса!”, плакао је Петрос. Били су изненађени па рекоше: „Нисмо знали да је то твој пас. Жао нам је. Хајде да га нађемо.”

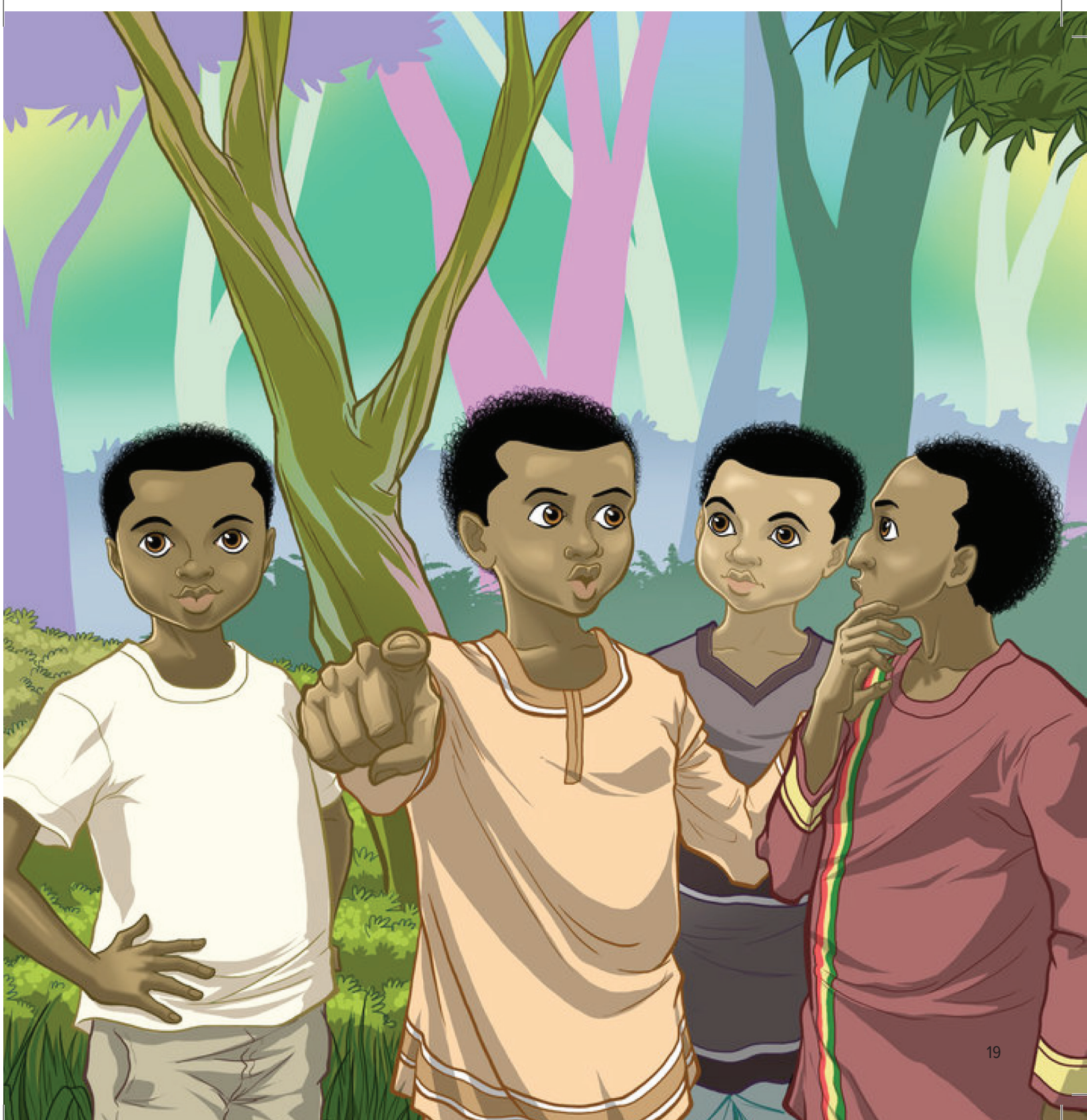

„Не вреди. Никада нећемо наћи
мог пса”, рече Петрос безнадежно.

„Да, наћи ћемо га. Устани, Петросе, ми
ћемо наћи твог пса. Не смемо да губимо
наду”, рекоше другари тешећи га.

Петрос и другари тражили су пса цело поподне док се нису уморили. Онда Петрос рече: „Постоји још једно место где би пас могао да буде. Ако га не нађемо тамо, нећемо више тражити. Хајдемо до реке.”

Када је пас видео да дечаци долазе,
уплашио се. Покушао је да пређе реку, али
га је вода плашила. Само што није скочио
у реку када је чуо како Петрос виче:
„Стани, не скачи!”

Пас се окрену, виде Петроса и потрча му у сусрет. Петрос је грлио пса, а пас му је лизао лице. „Мој пријатељу! Мислио сам да си заувек нестао!”, узвикну Петрос.

Кад су се вратили на игралиште, Петрос је
посаветовао своје другаре: „Пре него што
донесете одлуку, размислите о последицама.
Водите рачуна о другима.” Његови другари су
поразмислили о овим речима па рекоше: „Жао
нам је. Твој пас ће бити и наш пријатељ.”

ВАЖНОСТ ЧИТАЊА ДЕЦИ

са родитељима, бакама и декама и другим одраслим особама које су блиске детету

Читање као дневна породична активност представља прелеп начин да се чланови породице повежу и опусте а да истовремено подстакну развој и учење деце!

Сликовница је прва и најважнија књига у животу деце. Заједничко разгледање сликовница и разговор о њима од најранијег узраста код деце развија љубав према књизи и подстиче развој говора, интелектуални, социјални и емоционални развој.

Зашто је заједничко читање код куће добро за моје дете и мене?

Помаже деци да обогате речник и развију своје језичке вештине.

Упознаје децу са различитим појмовима, искуствима, могућностима.

Помаже деци да развију љубав према књигама и читању.

Подстиче децу да упознају и разумеју своја осећања и осећања других.

Ствара блискост и поверење између вас и вашег детета.

Ево неколико идеја за заједничко разгледање и читање књига:

Постоји много ствари које можете да урадите пре, током и после читања како бисте били подршка у креирању језички подстицајне средине за децу, а што је још важније, у развоју уживања у читању.

Пре читања:

Сваки дан одвојите време за читање. И 10 минута дневно значајно је за ваше дете и вас.

- Успоставите рутину читања код куће тако што ћете одредити време за читање, као што је читање после јела или пре спавања.
- Понесите књиге са собом на излет или читајте док чекате у ординацији или док путујете.

Пронађите удобно место за заједничко седење и читање.

- Покажите да је читање важно тако што ћете у свом дому одвојити простор за читање са удобним седиштима, јастуцима и добрим осветљењем. Нека то буде и место где ће вам стајати књиге/сликовнице.
- Седите заједно, једно поред другог или држите дете у крилу, а књигу држите испред детета да је добро види и да може да је додирне.

Изаберите књигу у којој ће ваше дете уживати. Или замолите дете да одабере књигу.

- Прочитајте исту књигу и више пута ако дете тражи.

Скрените пажњу детету на корице књиге.

- Разговарајте о слици на корицама и опишите је детету. Прочитајте му наслов.
- Питајте дете: „Шта мислиш, о чему говори ова књига?“

Током читања:

Дозволите детету да окреће странице књиге док читате или нека дете држи књигу.

Прстом пратите речи док читате. То помаже детету да увиди да писане речи имају значење и да се чита и пише слева надесно. Укажите и опишите свом детету шта видите на сликама или му поставите питања о томе шта оно види.

Учините активност читања забавном користећи изражајност гласа за читање или причање приче, мењајући глас у различитим ситуацијама и за различите ликове.

Постављајте детету питања о сликама и причи. Користите питања која почињу с „ко, шта, где, зашто, како” и дајте детету времена да одговори. Помозите му да се изрази, постављајући му потпитања.

Разговарајте о емоцијама ликова из књиге и објасните их детету.

Користите своје лице и глас да покажете различите емоције.

Објасните и поновите речи које су детету нове и занимљиве. Замолите дете да понови реч и пронађите заједно друге примере где се та реч користи. Тако дете усваја нове појмове и разуме њихово значење.

Разговарајте с дететом о томе колико су ликови и догађаји у књизи слични дететовом животу и искуствима, а по чему се разликују.

Похвалама и позитивним одговорима охрабрите своје дете („Браво”, „Тако је”, „Како си то лепо рекао/рекла”, и сл.)

После читања:

Замолите дете да исприча причу или га питајте шта му се највише свидело у причи.

Подстакните дете да нацрта нешто из приче, неки догађај или лик.

Заједно измислите нову причу или песму, или одглумите неки део из књиге.

Заједничко читање је одличан начин за вас и ваше дете да заједно проведете време и да се квалитетно забавите!

ПЕТРОС И ЊЕГОВ ПАС:

Идеје за родитеље и васпитаче

Шта деца могу научити из ове књиге?

Ја и природа: Користите ову књигу како бисте код деце развијали љубав према животињама и подстицали свест о бризи и заштити животиња. Развијајте емпатију према животињама и људима.

Комуникација и сарадња: Користите ову књигу како бисте код деце подстицали развијање сарадње и успешне комуникације са другима.

Критичко размишљање: Користите ову књигу како бисте указали на важност тога да се пре него што се нешто уради, размисли о последицама.

Морални развој: Користите ову књигу како бисте код деце подстицали развијања моралних вредности.

Примери активности и питања:

1. Користите слике да испричате причу. Опишите детету шта видите:

На пример:

- Мали Петрос седи на деблу.
- У крилу држи пса са браон шарам.
- У позадини се виде зеленило и река.

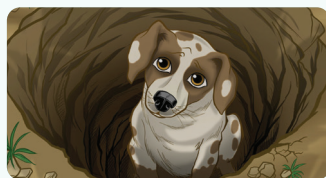

2. Питајте дете:

Одговорност и поступци:

Причајте са дететом о томе које обавезе је Петрос имао и да ли их је извршавао. Петрос је питао маму да изађе напоље. Да ли је поступио правилно?

Помоћ у невољи:

Петрос је наишао на пса у невољи. Питајте дете зашто је важно да обратимо пажњу на то да ако је неко у невољи (животиња, дете, одрасла особа), треба да обавестимо неког одраслог о томе ако не можемо ми да помогнемо.

Брига о другима:

Шта дете мисли о дечацима који су гађали пса. Зашто су то урадили? Да ли су дечаци водили рачуна о томе како се пас тада осећа, да ли могу да га повреде, да ли би ударац каменом пса болоо?

Увиђање грешке:

Причајте о томе како су дечаци увидели да су погрешили. Како деца и одрасли могу да праве грешке ако не размисле о последицама свог понашања? Какву штету могу на направе? Кога могу да повреде?

3. Повежите причу са животом вашег детета:

Питајте дете које обавезе дете има у кући и како их извршава. Шта би још могло да обавља у складу са својим узрастом? Зашто је важно да се и остали јављају када излазе из куће?

Питајте дете да ли је икада било у невољи и од кога је тражило помоћ.

Питајте дете да ли је у реду да се животиње повређују и да ли оне тада пате. Како се ми осећамо када нас неко повређује?

Нека дете прича о ситуацијама у којима је видело да је погрешило.

После приче:

Истражите и посматрајте околину:

Разгледајте различите слике деце и људи (из новина, сликовница) и причајте о томе шта мислите, на основу израза лица, како се ликови осећају. Покушајте да се сетите што више разлога због којих су они срећни, љути, уплашени, тужни...

Цртајте и дискутујте:

Подстакните дете да нацрта свог љубимца уколико га има (уколико нема свог љубимца, може да нацрта животињу коју би волело да има) и да нацрта како све оно може да брине о њему. Цртајте заједно са дететом како изгледају лица која су срећна, тужна, љута, уплашена... Нека дете показује пред огледалом својим изразом лица различите емоције.

Уживајте у времену проведеном са својим дететом!